

Jubilejně - rekordně - legenda pokořena,
aneb 10.ročník závodu Praha - Doksy 69 km.

28. května 1992

Memoriál Martina Mareše.

Ano, již podesáté se vydali cyklisté samouci, cyklisté amatéři /italsky dilettanti/ na trasu svého oblíbeného jarního klání. Toto velké jubileum bylo zavazující. Jak pro jezdce, tak pro pořadatele. Zdá se, že závodníci to zvládli lépe. Bájná 2hodinová legenda konečně padla. Postarali se o to hned čtyři jezdci, dalším dvěma se to nepovedlo jen o pár sekund a ještě další dva dojeli v čase lepším, než byl čas dosud nejlepší.

Dvojice organizátorů- ředitel závodu Mík Kokta a sekretář VLK Konůpka si řadu úkolů rozdělila dle funkcí. Mík kreslí propagační plakát a zkusí dostat na start pár mazáků z minulosti. Zbytek přechází do kompetence sekretáře Vlka.

Jubilejní - veliký. Podzimní rozhodnutí, že pojedou všichni dosavadní účastníci minulých ročníků se ukázalo bláhovým sněním. Některí už na cyklistiku prostě nemají /třeba dvojnásobný vítěz ranných ročníků, nebo jistá, dříve zarputilá, nyní zkrmená legenda z těch samých dob/. Mnozí si nedokázali zorganizovat své pracovní povinnosti tak, aby mohli na start. Je i jeden ambiciózní pračlověk /nebo je jich víc?/, co na start nepřijede, nemá-li jistotu, že bude oslňovat na čele závodního pole. Pár jezdců má takové zdravotní potíže, že se nemohou postavit na start. Přesto všechno, nakonec je i účast rekordní.

Další podzimní předsevzetí - nebudeme jezdit za hubičky, budou sponzoři, je tvář v tvář skutečnosti rovněž ve sféře snění. Leč Vlk to zkouší. Vybrání podnikatelé se netváří nepřístupně, náš závod je však z jejich hlediska pochopitelně příliš malý, aby jim přinesl patřičnou reklamu. Navíc nevyjasněné daňové úlevy v našem mladičkém kapitalistickém systému... Pak nabízí pomoc Jarm.Zárybnická, zainteresovaná už v loňském ročníku. Setkání v radiu Vox nepřináší nic nového, žádné ceny vám, chlapi, poskytnout nemůžeme, ale v našem vysílání o vás uděláme pořad, řádnou propagaci, přihlaste se dva týdny před akcí. Po několikadenním váhání toto Vlk vypouští. Riziko, že se dostaví zakuklení zhrzelí závodníci a budou excelovat mezi normálními kolečkáři, jak se to stává u podobných závodů /viz třeba Skorkow/ je příliš velké a my proti tomu nemáme možnost obrany.

Druhý typ J. Zárybnické vychází. Vinohradské kosmetické a masérské studio Rejan poskytuje různé praktické maličkosti ze svého propagačního materiálu.

A pak se hlásí Petr Chrupa. Zásilka z Německa dorazila. V zimě posílal firmě Thun k reklamaci vadný materiál. Vlk do balíčku vložil dopis s nabídkou propagace firmy při našem závodě. Kromě kladně vyřízené reklamace byla v zásilce z Němce záplava firemních propisovaček a spousta jiných blbinek, co se dala použít k obdarování čelních jezdců závodu a ty propisovačky byly pro všechny, včetně technického personálu závodu. Tedy masa Bob uspokojen. Cyklisté, co jezdí Doksy, jsou vděční za každou prkotinu... Ale to nebylo všechno.

Plakát i propozice závodu jsou namnoženy a doručeny všem potenciálním účastníkům. Na plakátě jsou kromě nezbytných faktů a dvou oblíbených plakátových postav navíc dvě vizitky sponzorů. Thun a Rejan. Jest dva týdny před startem. Při práci na zakázce pro smíchovský pivovar se Vlk náhodně setkává s ředitelem tohoto podniku. Ten má na střeše svého auta slušné závodní kolo. Slovo dalo slovo, ing. Procházka potěšeně přijímá pozvání na start našeho závodu. Zajímavě zní i jeho nabídka, že v doprovodném voze bude i dost piva pro všechny závodníky. Přestože pak pan ředitel pro svou nepřítomnost v Praze na startu chyběl, pivo v doprovodném voze skutečně bylo. A jak poznamenalo pár vnímavých jezdců v cíli závodu, skutečným a propagovaným sponzorem byl právě Staropramen. Neboť na videozáznamu i fotografiích z prostoru cíle jsou v ruce každého dorazivšího závodníka láhve s touto etiketou, i za stupeň vítězů slouží karton s výrazným nápisem Staropramen Das Prager Bier.

Jest týden před startem. Vlkova předběžná startovní listina je zaplněna 37 jmény zájemců o start. On sám má za sebou několik burcovjících návštěv u váhajících a desítky podobných telefonátů. Zkušenosti z let minulých říkají, že úmrtnost na předběžné startovní listině přesahuje třetinu počtu zájemců. Přesto Vlk věří, že stanovený ideální počet 25 závodníků je reálný. Technický personál závodu je bohatě naplněn, jediným problémem se jeví vhodný řidič pro vůz s kameramanem. Luděk Kokta, vloni tak úspěšný v této funkci, se vrací na kolo.

Jest pět dní před startem. Závod K. Vary - Unhošť je letos přesunut netradičně na červen, neúčinnější trenink na Doksy pro některé závodníky odpadá. Náhradou se Vlk vydává na sólojízdu Praha - Doksy a zpět, přitom v Doksech potvrzuje dříve telefonicky zajištěné noclehy.

Jest pondělí před startem. Ze startovní listiny mizí skupina kobylických jezdců, přátel ředitele závodu. Z pěti pilotů pražského Metra /letos poprvé dlouholetí rozhodčí Vlastík a Leoš hlásí na start koně ze své stáje/ zbývají tři. Pepík Růžička je zraněn. V Brně zahajuje pivní veletrh, ředitel Pražských pivovarů je tam pochopitelně nepostradatelný. Ing. Caletka polyká antibiotika. Jarda Holoubek momentálně nemá kolo, ani na něm letos ještě neseděl. Rozhodnutí Honzy Vintera pozvat na start cyklistu - svého generálního léčitele z krušných dob po své havárii - MUDr. M. Bojara, t.č. ministra zdravotnictví, hatí nemožnost dostat se k němu alespoň na doslech. Černé pondělí se hemží škrtů. Večer Vlk léčí pesimismus dovýrobou startovních čísel...

Jest úterý před startem. Jediný škrt. Podařilo se dostihnout Martina Humla. Po dlouhé chorobě si na kolo ještě netroufá. Funkci řidiče vozidla pro kameramana přijímá paní Daniela Vávrová.

Jest středa před startem. Telefonát, kde se čeká odmítnutí. Skutečně. Onen ambiciózní pračlověk Janeček Petr Budínský opět účast odmítá. Příšerná spousta práce v zaměstnání. Budiž, Budínský. My ti přeci věříme, PaMáku, my tě známe. Druhý telefonát je nadmíru příjemný. Sekretářka ředitele pivovaru vyzývá Vlka, aby si přijel vyzvednout dva kartony exportního ležáku. Tak hurá na Smíchov.

Jest čtvrtek, 28.5.1992. Den startu. Den D, jak to říkají generálové, majoři, podporučíci. Generalita závodu - Mik, Vlk se schází ke krátké poradě. Vlk předkládá startovní listinu čítající 27 jmen. Mik kroutí hlavou a mírní Vlkův optimismus. To ještě prořídne. Budiž. Dáme si dopoledne klidu. Bez telefonátů, bez zklamání. Počasí je cyklisticky báječné.

A pak to vypuklo. První vlašťovka - Brěta Jelínek si vyzvedává Vlkovo náhradní kolo a odjíždí rovnou do Letňan. Vlk zapomněl na rozdíl ve výšce, nechává sedlo na svou výšku postavy a Brěta pak žehlí sedlo z Prahy až do Doks. Záhy jsou zde obě ženy závodu Jarmila a Daniela, na parkovišti před fakultou už stojí škodovka s dvěma vrchními - Leošem a Vlastíkem. Ti přebírají startovní listinu, balík cen, ostatní netřeba, sami vědí, co dál. Kameraman Pepíno Krejčí nasedá k Daniele, Jarmila za volant Vlkova vozu a kolona vyjíždí k EZÚ, na slavnostní start. A jako vždy, když Vlk usedá na kolo a odjíždí na toto místo, trne v očekávání, koho tam najde.

Tentokrát je to velké, nejen proto, že jubilejní. Parkoviště před EZÚ se hemží cyklisty. Ředitel závodu tu má celou rodinu. Maličký potomek z náruče své maminky zděšeně pozoruje ty upovídáné pestrobarevné neposedné mužičky, první kontakt se slavným závodem je tu. Možná v takovém 30. ročníku bude patřit k favoritům...

Je tu kulhající Pepa Růžička, Tonda Caletka v civilu, ale na kole, aspoň ten 1 km od EZÚ k fakultě si s námi zajede. Pepíno s kamerou, nenápadně, ale vždy na pravém místě. Honza Vinter uvádí dva nováčky, Vlastík tři, ambiciózní pračlověk Budínský za sebe posílá dva jezdce, mladíky, co vypadají, že za Liběchovem je přestane bavit naše cyklo-turistika a s Chládkem zmizí z dohledu. Ale jedna postava tu chybí. Start.číslo 4 zůstává ležet na sedadle rozhodcovského vozu. Olda Mudra, věhlasný cyklistický rváč, tu k lítosti všech mazáků není. Rekonvalescent Luděk Kokta má kolo na střeše Vlkova vozu, letos absolvuje aspoň polovičku závodu. Krátký proslov sekretáře Vlka ke všem zúčastněným, bagáž se stěhuje do vozů a už se nasedá. Startér Pepa Růžička výkřikem - směr Doksy - start! posílá peloton na silnici. Zatím zvolna do Letňan, na start ostrý. Tam už čeká zbytek pelotonu, startovní listina je tedy úplná. Nezbytné odlehčení u plotu, pak foto s propagačním plakátem firmy Thun a jezdci se řadí na čáru. Pepíno s kamerou jaksi jasnozřivě vybírá dvojici Chládek - Hřebík a detailně sleduje jejich tváře. Hřebíkovo - mne ne, zabírej favority - je, jak se později ukáže, gesto přílišné skromnosti. Pak je tu ještě jedna utajená skromnost. V tuto slavnostní chvíli Vlk nežadá dekorování a gratulace, přestože vlastně zůstává jediným, kdo do Doks vyjíždí podesáté. Asi bude muset být z kola sestřelen.

28.5.1992 - 15:47 hod. Leoš mačká stopky, Vlastík odstupuje ze silnice - začíná to podesáté. Dvacet a půl jezdce se rozjíždí. /Ta půlka - Luděk - zatím doprovodným autem/.

Startovní listina 10.ročníku závodu Praha - Doksy 1992

st.č.	jméno	ročník			
1	Chládek Roman	1950	veterán	2.účast	1x vítěz
2	Šimon Josef	52	veterán	4.účast	1x vítěz
3	Konůpka Vladimír	47	veterán	10.účast	2x vítěz
4	neobsazeno				
5	Vinter Jan	57		5.účast	
6	Hřebík Pavel	56		2.účast	
7	Hanzl Jaroslav	55		2.účast	
8	Kokta Michal	50	veterán	9.účast	
9	neobsazeno				
10	Kymlička Aleš	50	veterán	2.účast	
11	Chrupa Petr	57		7.účast	2x vítěz
12	Škrdleta Martin	6?		nováček	
13	Mikule Jiří	53		2.účast	
14	neobsazeno				
15	Fritsche Petr	49	veterán	2.účast	

16	Jelínek Břetislav	1952	veterán	6.účast
17	Kokta Luděk	54		7.účast
18	neobsazeno			
19	Velíšek Jiří	53		nováček
20	Honců Jiří	56		nováček
21	Smíja Petr	53		nováček
22	Hejl Luboš	57		nováček
23	Novák Jiří	56		nováček
24	Háněl Jan	72		nováček
25	Habětín Tomáš	72		nováček

Vlastík Škarytka - hlavní rozhodčí

Leoš Lančí - časoměřič

Pepíno Krejčí - kameraman

Daniela Vávrová - řidič kamer.vozu

Jarmila Zárybnická - řidič, intendant závodu

V pelotonu šlape 8 nováčků, 7 závodníků splňujících kritéria soutěže veteránů. Mezi dvěma nejmladšími a stařešinou Vlkem je rozdíl čtvrt století. Mladíci Háněl s Habětínem se stávají favority, kteří by mohli sesadit z trůnu Chládky. Do okruhu favoritů byli ještě zahrnováni dvojnásobný vítěz Chrpa, vítěz nejrychlejšího ročníku, držitel rekordu závodu Šimon a také dobře cyklisticky vyhlížející nováčci Velíšek, Honců a Hejl. Na Chládkovo vítězství však sázel každý, kdo s ním strávil aspoň hodinku v sedle bicyklu. Předpoklady potvrdil, jel naprosto suverénně, od startu až do cíle. Byl však jeden jezdec, který mu to až do samého konce patřičně znepříjemňoval a pouhá čtvrtminutka ztráty to potvrzuje. Letošní největší překvapení - Pavel Hřebík - přesedl z loňského balonového bicyklu na kolo jen o málo lepší /stejně nejhorší z celého depa/. V pelotonu se pohyboval svým typickým způsobem, impulzivně, jakoby veden zvědavostí - hned, co si to povídají ti na čele, hned nato zkoumá tváře na chvostu pelotonu, pak pár mocných záběrů, jak v balíku hledá Chládky, aby spolu práskli do koní, když neuspěje, věnuje se šátrání po kapsách, pod dresem, vytahuje lahůdky a nerušeně hoduje, v té chvíli její vzdalující se balík vůbec nevzrušuje, vždyť stačí utřít si pusou, pár šlápnutí a jsem tu zas. Jak kruté chvíle tímto způsobem řediteli Mik Koktoví viz níže. A pak jednou neudržel onen příval síly z mohutných svalů svých končetin a byl z toho rozhodující únik. V blízkých kopcích nebyla pro Chládky jeho robustní postava zvláštním nebezpečím, ale když zas tak moc neztratil, stal se mu v závěru drábem se stále se přibližujícím práskajícím bičem za zády.

Háněl s Habětínem se půlku závodu rozkoukávali, pak se začali posouvat dopředu a udávat ostré tempo přispívající k pokoření bájně dvouhodinové hranice. Rozhodující únik dvojice Chládek, Hřebík malinko propásli, ale stačilo pár stovek metrů a byli s nimi. Pak přišla jezdecká chyba Habětína ve stoupání k horské premii /málo- který nováček se tohoto dokáže vyvarovat/, Háněl mu pomáhá a šance je pryč. Nebýt tohoto okamžiku, asi by boj o čelní pořadí vypadal trochu jinak.

Chrupa byl jediným ze zbývajících, kdo měl po rozhodujícím úniku ještě chuť a síly pokusit se dotáhnout na vedoucí čtyřku. Po vyčerpávající sólojždě mezi oběma skupinami rezignuje. Pod kopcem je zase v balíku. Předtím, ještě na rychlostní premii, si vyzkoušel spurt, zde poznal dravou sílu spurtérů z řad nováčků, po neúspěchu jel nenápadně, ale na horské premii už bodoval. Tam odjel s Konůpkou, aby společně přetrpěli kopce, ale pokoření dvouhodinovky jim o pověstných pár sekund nevyšlo.

Jestliže se Hřebík proti loňsku zlepšil o 25 minut, je tu Hanzl, který to dokázal o 31 minut. Hned od začátku se rozjel jako tank, úvod závodu patřil jemu s Chládkem. Zkoušeli to, co kdyby v rovinách, kde se Chládkovi vyrovná, něco vyšlo? Dobře věděl, že jezdci jeho porcí v kopcích pšenka nepokvete. V rozhodujícím okamžiku byl na čele s Konůpkou, jejich vzájemný pohled říkal - ať si jedou, hoši, když na to mají. A byl to patrně Hanzl, kdo položil základní kámen k pokoření dvouhodinovky. Třebaže jemu se to nakonec nepodařilo, zajel čas lepší, než dosavadní platný rekord.

A byli další, co to hned od počátku svižně rozjížděli. Honza Vinter se nezadržitelně blíží k formě, jakou měl před svou havárií. Na rychl.premii málem ztrácel, ale pak se stále pohyboval ve vedoucí skupině, ani v kopcích moc neztratil a také zajel čas lepší, než byl dosud nejlepší.

Nováček Honců bodoval v rychl.premii, na čele závodu se rutinérsky pohyboval až do rozhodujícího úniku, i jeho čas patří do kategorie skvělých. Leč znalci tvrdí, dle toho, jak vyzrále v pelotonu jezdil, že má na víc a také, že v příštím ročníku už to pocítíme.

Stejně jako na víc má i další nováček Velíšek - jezdec s neizáhadnějším proplutím závodem. Již po 4 km v sedmnáctičlenném balíku chybí, na rychl.premii figuroval se čtyřminutovou ztrátou na 16.místě. Jak asi musel makat, když ve zbývajícím úseku závodu převálcoval pět jezdců, z nichž tři byli na premii ve vedoucí skupině. Tedy, až se přesvědčí, že na dobrém kole se dá chvíli jet i po špatné silnici /úsek Hovorčovice-Mratín/, máme se na co těšit!

Na co má favorit Šimon, všichni mazáci vědí. Co udělá z výrazného jezdce nedoléčená choroba, jsme letos názorně poznali.

Trojice Hejl, Fritsche, M.Kokta dlouho přispívala k udržení správného tempa vedoucí skupiny. Postupně se vytráceli, aby se potkávali na trati, tvořili dvojice a zase se trhali do dvojky s někým jiným, někdy i k sólojždě. A tak se mohli potkat i s dalším nováčkem Smijou, který se na čele moc neohřál, ale pak ve dvojce s Velíškem se skutečně rozjel. Všichni tito závodníci dojeli ve velice solidních časech.

Pak následovala větší pauza, ale všichni další jezdci dojeli, jak si to předsevzali, bez křečí, bez násilí na duši, jak nedávno doléčený Luděk Kokta, tak třeba loňský předjezdec Mikule, který si jaksi trať prodloužil nejméně o 5 km; někomu je holt 69 km málo...

Fakta o km /dle videozáznamu a paměti jezdců/.

- 0.km- Sídliště Letňany: Počasí příjemné, vítr o sobě nedává tak moc vědět. 20 závodníků se vydává na trať. 21. zatím autem. Ty nejlepší opět dráždí dosud nepokořená 2hodinová legenda. Hned po startu zůstávají zpět Jelínek s Kymličkou, důsledně dodržující své tempo.
- 4.km- za Čakovicemi: Na čele 17členné skupiny Konůpka, Hanzl, Chládek, Fritsche, Vinter, Kokta, uzavírají Mikule, Škrdleta. V dlouhém ha-du už chybí i Velíšek, který na hrbolech šetří kolo.
- 7.km- Měšice: Dá se to nazvat přískoky na kole. Povrch silnice je tu rok od roku horší. Hanzl s Chládkem buší do pedálů, jako klíš-řata za nimi Konůpka, Šimon, Vinter. Peloton se nebezpečně natahuje, těm vzadu hrozí odtrhnutí. Ztráta proti nejrychlejšímu ročníku 89 činí 40 sek.
- 10.km- Mratín: Konečně normální povrch. V čele opět Hanzl s Chládkem, dopředu se přestěhoval Honců, občas s tím cukne i Hřebík. Dalších pár jezdců už zůstává za pelotonem.
- 14.km- Kostelec n/L.: Na čele se zformovala silná 13tičlenná skupina: Honců, Chládek, Vinter, Konůpka, Fritsche, Hanzl, Chrupa, Kokta, Háněl, Habětín, Šimon, Hejl, Hřebík. Za nimi osamocený Novák, pak Smija, dále dvojice Mikule, Velíšek. Ostatní již s větší ztrátou.
- 17.km- Křižovatka za lesem: Silná třináctka beze změn, táhnou Chládek, Hejl, Habětín - ztráta proti roč. 89 už jen 23 sek.
- 20.km- Tišice: Závory jsou stažené, skupina tažená Chládkem s Hejlem nezastavuje a objíždí závory. Z rozhodcovského vozu Vlastíkův výkřik: Hoši neblbněte, takle vás na premi nechytneme! Ale chytli.

23.km- Červená Píska - rychlostní premie:

1. Chládek 38:56 min.
2. Hřebík "
3. Honců "

za nimi ve stejném čase v pořadí Chrupa, Hejl, Hanzl, Konůpka, Šimon, Kokta, Fritsche, s malým odstupem Háněl, Habětín, Vinter. 3 minuty zde ztrácí Novák, 4 min. Smija s Veliškem, 4:30 min. Mikule. Ztráta vedoucích oproti roč. 89 pouhé 3 sek!

- 26.km- Kly: Ve vedoucí skupině už překvapivě není Fritsche. Mik Kokta po usilovné jízdě dotahuje, jenže přichází první trpká zkušenost s Hřebíkem. Ten je právě na konci skupiny a vydatně svačí. Mik se s úlevou zavěšuje a pěkně v závětrí si lebedí, hodnotí Hřebíkovu hostinu: Měl se dívat víc dopředu. Hřebík sklízí ze stolu a protože peloton už pokročil o kus dál, rázně šlápne do pedálů. Na to už Mik nemá...
- 36.km- Vehlovice: Rýsuje se desítka, co potáhne malebným údolím hodně dlouho pospolu. Protože Hejl začíná ztrácet, Fritsche, který Koktu dojel v Mělníku, shledává její příliš brunátným, tedy vyráží kupředu sám. Také na konci závodu dochází ke změně. Škrdleta se někde zastavil na občerstvení a předjela její dvojice Jelínek, Kymlička. Břetovi se Kymlička jeví pomalým, odhodlává se rychleji a sám. V tuto chvíli Mikule zdolává kopec z Mělníka směrem na Kokořín!
- 38.km- Liběchov: Vedoucí desítku přivádí Hřebík, Honců, Háněl. Hejl ztrácí minutu, Fritsche 3, Kokta 3:30. Už před Liběchovem hlásí Konůpka minutu k dobru proti r.89. Na návsi to dělá 1:10! Dvouhodinovka se kolébá do historie. Půl závodníka Luděk Kokta zde nasedá na kolo.
- 40.km- Před Tupadly: Zběsilý estébák v zelené Volze troubí a troubí za zády desítky. Pak se mu podaří předjet a prudce brzdí. Táhnoucí Konůpka mu rázem líže kufr, brzdy skřípou. Estéboš asi vrní blahem. Ale jen do té chvíle, než v zrcátku uviděl jako dělovou kouli vystřelené robustní a řvoucí tělo Jardy Hanzla. Co by následovalo, si asi uměl představit, dupnul na plyn a zmizel do bažin.
- 47.km- Chudolazy: S Hřebíkem šijou všichni čerti. Každou chvíli s tím cukne, nevydrží chvílku být zařazený, pojíždí podél skupiny, až se mazáci bicyklů snaží dostat co nejdál od něho. Chládek se ještě nenechal zlákat. Vítr je přeci jen nepříznivý. Čím dál častěji to žene do rychlosti Háněl. Za vedoucí desítkou dvojice Hejl, Fritsche a trojice Velišek, Smija, M. Kokta. Ztráty už značné.

52.km- Bukovec: Tady to udeřilo. Na čele svorně Konůpka, Hanzl, když se přes ně přeřítí Hřebík s Chládkem. Na ty nemáme, říkají si pohledem. Jiného mínění jsou Háněl, Habětín a poté i Chrpa.

55.km- Deštná: Vede čtyřka Chládek, Hřebík, Háněl, Habětín - spolupráce výtečná, náskok roste. Chrpa už zpět mezi svými.

57.km- Vrchařská premie:

1. Chládek	1:36:45 hod.	Oproti r.89 náskok 4:40 min!
2. Hřebík	- 0:11	
3. Chrpa	- 1:25	
4. Háněl	- 1:30	
5. Konůpka	"	

S malými odstupy následují Habětín, Vinter, Šimon, Hanzl, s větším už Honců. V půli kopce přišla chyba Habětína, jeho pád, pumpička končí v příkopě. Háněl mu pomáhá do sedla, v tu chvíli je míjí stíhací šestka. Situace za předními: Hejl, Fritsche, za nimi již osamocený Velíšek. Smija a M.Kokta na dohled od sebe. Na konci pole dojíždí Mikule /už se vrátil na trasu závodu/ tlačícího Kymličku a přesvědčí ho o užitečnosti jízdy na kole. Pokračují spolu. Škrdleta se zase někde občerstvuje. Žízeň je věčná.

59.km- Dubá, kopec: Chládek opět kus před Hřebíkem, dále dvojice Háněl, Habětín, pak Chrpa, Konůpka. Úsek, kde Velíšek předjíždí i Hejla s Fritschem a propracovává se na 11.místo.

62.km- Vrchovany: Poslední kopec - Chládek opět, nyní definitivně se třásá Hřebíka a uhání vyhrát. Bájná dvouhodinovka už v tuto chvíli definitivně patří do minulosti. Posílá ji tam i pár Ha, Há. Chrpa a Vlk ždí mou zbytek sil, mají to tak na hranici.

67.km- Zbýny: Vše je rozhodnuto. Buldok Hřebík sice stahuje, ale ne moc. Vlk s Chrpou hledí na stopky, ještě je to tak tak. Hanzl se posouvá na 8.místo před zdecimovaného Šimona.

69.km- DOKSY: Po projetí cílem dostává každý závodník do jedné ruky propisovačku Thun, do druhé lahodný smíchovský ležák. Pohoda. Na vypitý karton, co slouží za bednu, vystupuje vítěz Chládek. Na dalších šest jezdců hl.soutěže se dostává nějaká ta cena. První tři veteráni jsou rovněž obdarováni. Nezničitelný Vlk Konůpka se dostal už jen na veteránskou bednu. Slavnostní foto dekorovaných. Pak jsme tu všichni kromě Škrdlety. Tedy hromadné foto, baterie videokamery už vyždímána. Úspěšní a ze závodu nadšení Háněl, Habětín tu mají přistavené auto, tedy zpět na Prahu, ostatní se vydávají do chatové osady Bílý kámen. Mikule čeká na týmového kolegu. Takže - to příjemné trápení máme za sebou, teď se jede hodo-
vovat a dobrou vůli spolu mít...

Výsledky 10.ročníku závodu Praha - Doksy 92 - 69 km.

1. Chládek Roman	1950	1:56:41 hod.
2. Hřebík Pavel	56	1:56:56
3. Háněl Jan	72	1:58:49
4. Habětín Tomáš	72	1:59:14
5. Chrpa Petr	57	2:00:09
6. Konůpka Vladimír	47	2:00:15
7. Vinter Jan	57	2:01:42
8. Hanzl Jaroslav	55	2:01:59
9. Šimon Josef	52	2:03:54
10. Honců Jiří	56	2:06:09
11. Velíšek Jiří	53	2:13:51
12. Fritsche Petr	49	2:14:30
13. Hejl Luboš	57	2:14:32
14. Smija Petr	53	2:17:01
15. Kokta Michal	50	2:21:46
16. Novák Jiří	56	2:41:39
17. Kokta Luděk	54	2:44:12 - neofic. - zkrác.tratě
18. Jelínek Břetislav	52	2:55:05
19. Kymlička Aleš	50	2:56:51
20. Mikule Jiří	53	2:56:51
21. Škrdleta Martin	6?	neměřeno

Soutěž veteránů:

1. Chládek Roman
2. Konůpka Vladimír
3. Šimon Josef
4. Fritsche Petr
5. Kokta Michal
6. Jelínek Břetislav
7. Kymlička Aleš

Neofic. soutěž týmů:

1. HAHÁ /Habětín, Háněl/	3:58:03
2. Betl /Hřebík, Vinter, Hejl/	-0:35
3. Hachla /Hanzl, Chládek/	-0:37
4. CKKV I Kochr /Vlk, Chrpa/	-2:21
5. Metro /Honců, Velíšek, Smija/	-21:57
6. CKKV II /Šimon, M.Kokta/	-27:37
7. CKKV III /Jelínek, Luk/	- 1:41:14

Doksy, kemp Bílý kámen, terasa, dlouhý stůl: Jak už je zavedeným dobrým zvykem, s břichem naplněným, s lahodným nápojem po ruce, každý tu rád obnaží svou cyklistickou duši. Jakou kdo kulišárně měl na ty druhé připravenou, jak na ni musel zapomenout, protože se makalo naplno, kde a jak to kdo podělal, kamera opět oživená otvírá tváře těch šťastlivců, co je do spárů uchopil tenhle nádherný závod. V myslích báječné světlo, venku se stmívá, jako už vloni, provozovatelé restauračního zařízení náhle spěchají domů. Jezdci, co mají zajištěný odvoz se loučí, ostatní putují nočními Doksy, aby našli útulek v areálu fotbalového stadionu, kde funguje nová občerstvovací stanice. Čas příjemně plyne do únavy, pod nočním nebem a opojně vonícími borovicemi před chatkami ještě plníme druhý karton smíchovského pokladu od štědrého příznivce, šéfa pivovaru. Jarda Hanzl se hlasitě nesmíjuje s porážkou od důchodce Vlka, Mik proklíná Hřebíka, co mu provedl na trati závodu a pak, když jej vedl zkratkou, černočernou tmou kempu, že spadl do díry a nyní koleno jako konev... A stejně s tím kolenem ráno nasednul na kolo a jako ostatní zúčastnění vyrazil ku Praze, vstříc 11. ročníku tohoto nezahnutelného závodu per ciclisti dilettanti.